

יבא איסור טריפה ויחול על איסור חלב לחייב את האוכלו משום חלב ומשום נבלה ומשום טריפה, שאיסור נבלה וטרפה חלין אף על איסור חלב שקדם להם.

ומפרשינן: **וצריכי למיכתב נבלה וגם טריפה** לאשמועינן דאיסורם חל על איסור חלב: **דאי אשמעינן נבילה לבד**, הוה אמינא דחמירא טפי **משום דמטמא** דמטמא משום נבלה, ולכן היא חלה על איסור חלב. **אבל טריפה שאינה מטמאה אימא לא** חל איסור טריפה על איסור חלב.

ואי אשמעינן טריפה לבד, הוה אמינא דחמירא טפי **משום דאיסורה מחיים** דאף בחייה היא אסורה משום טרפה ולכן חל על איסור חלב. **אבל נבלה שאינה אסורה מחיים אימא לא** חל איסור נבלה על איסור חלב. לכן **צריכא למיכתב גם נבלה וגם טרפה**.

ומקשינן: **ורבי מאיר** דאמר עוף שחיטתו מטהרת טריפתו [קל וחומר מבהמה טריפה שנשחטה] **האי טרפה דכתיב גבי עוף**, נבלה וטריפה לא יאכל לטמאה בה [ויקרא כב] **מאי עביד ליה למה אתי?**

ומתריצין: **מיבעי ליה למעוטי שחיטה שהיא לפנים** רבי מאיר ממעט עוף חולין שנשחט בפנים דפסול ואינו מטמא בבית הבליעה.

ומקשינן: **ורבי יהודה**, שצריך האי טרפה דגבי עוף לדרוש שאין שחיטתו מטהרת טרפתו, מנין לו למעט עוף חולין שנשחטה בפנים?

ומתריצין: **טריפה אחרונא כתיב**. רבי יהודה ממעט עוף חולין מפסוק אחר, דכתיב גבי עוף, דכתיב: וכל נפש אשר תאכל נבלה

וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו [ויקרא יז]. ומקשינן: **ורבי מאיר**, מה הוא לומד מהפסוק האחר של טריפה דכתיב גבי עוף?

ומתריצין: **חד למעוטי שחיטה שהיא לפנים**, מהפסוק של נבלה וטרפה לא יאכל ממעט רבי מאיר עוף חולין שנשחטה בפנים. וחד **למעוטי עוף טמא**. מהפסוק של "וכל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה" דרשינן מי שיש במינו טריפה דהיינו עוף טהור, מטמא בבית הבליעה. למעוטי עוף טמא שאינו מטמא בבית הבליעה.

ומקשינן: **ורבי יהודה**, שצריך את שני הפסוקים של טריפה גבי עוף, מנין הוא ממעט עוף טמא לטומאת בית הבליעה?

ומתריצין: **מנבלה נפקא ליה** מהפסוק של נבלה לא יאכל דורש מי שאזהרתו משום בל תאכל נבלה ולא מי שאזהרתו היא משום בל תאכל טמא.

ומקשינן: **ורבי מאיר**, שממעט עוף טמא מהפסוק של טרפה **האי נבלה מאי עביד ליה** מה הוא לומד מקרא יתירא של נבלה לא יאכל?

ומתריצין: **לשיעור אכילה בכזית**, רבי מאיר לומד ממנו שיעור טומאת נבלה שאינו מטמא אלא כשיעור איסור אכילתו, דהיינו כזית.

ומקשינן: **ותיפוק לי מקרא קמא**, למה רבי מאיר אינו לומד כן מהפסוק הראשון של כל נפש אשר תאכל נבלה **מדאפקיה רחמנא בלשון אכילה**, כיון שהתורה הקפידה **להדריש את האיסור** אצל נבלה בלשון